

gut transportats també per la corrent gelada que sels hi don el nom de *cantos erratichs*, ó sigan pedres y roques que no han suferit cap desperfecte y que 's trovan á localitats que tal volta no tenen res que veurer ab la sua composició, denotan que allà ahont se trovan hi han existit *glassiers* y que si are no si trovan es perquè 'l clima es més calent.

Els materials qu' han estat depositats sobre 'ls *glassiers* per qualsevulla causa, més els que son efecte de l' acció desnadora de 'ls mateixos, son transportats fins allà ahont acaban aquestes corrents, que generalment quant es en regions molt apartades del mar, es en el plá y en aquest se va desglassant poch més ó menos ab la mateixa proporció del gel que vá arrivant, formántse d' aquesta manera grans deposits de materials que com ja he dit ne diuen *movaines frontals*.

Altres vegades els *glassiers* no acaban fins al mar, con sucseheix en les regions *septentrionals* y *meridionals*, lo que fa que 's vegin per sobre les aygues del mar grans masses de gel que son portades cap al *Ecuador* per les corrents marines; al acostarse cap á les sones templades, el gel vá fonentse gradualment y els materials transportats per els *glassiers* ván depositántse al fons del mar, així es que les profunditats del *Oceá* están sembrades de il·lot, pedres y codols erratichs de algunes regions *septentrionals* y *meridionals* qu' han sigut transportades á centenars de milles per sobre les aygues del mar.

A aquets grans volums de gel, que com si fossin isles flotantes ván per sobre les aygues del mar, se 'ls ha donat lo nom de «*montanyes ó camps gelats*.»

Un considerable número de *camps*

gelats se veuen en 'ls mars boreals. En 1822 Scoresbury contá als 69.º y 70.º latitut N. 500, *camps gelats*, de 'ls que molts median 1600 m. de circumferencia y s' aixecavan 200 peus sobre 'l nivell del mar.

La major part de montanyes gelades midades per els oficials de l' expedició científica del *Astrolabio* tenian de 30 á 70 m. d' altura per 3000 m. á 8000 m. de llargaria. El capitá d' Urville assegura que ha vist en l' *Oceá* meridional unes d' aquestes *isles flotantes* que tenian 2100 metros de llargaria per 30 d' altura.

Pera formarse una idea del prodigiós volúm d' aquestes masses de gel es nessesari saber que s' ha medid la part de les mateixes que está amagada per l' aygua y s' ha vist que era de 7 á 8 vegades més grossa que la que está en fora. Així 'l capitá Joan Ross refereix qu' ha vist moltes d' aquestes *montanyes gelades* á la bahia de Baffin per causa de tocar á terra, en llocs en que l' aygua tenia una profunditat de 1500 peus.

Extensió de 'ls glassiers.—Se 'ls troba á la part continental de les regions polars, en les montanyes molt altes de 'ls climes atemperats y en les més altes de 'ls climes tropicals. A l' Assia existeixen, al Himalaya en el Mustagh, etc. América els té en les altes simes de 'ls Andes y casi al nivell del mar en Patagonia. A Europa el limit S. es als Pirineos ahont escassejan y als Alps ahont son molt abundants; al N. d' Europa s' hi trovan verdaders *camps de glassiers* que no paran fins al mar.

El limit més baix á que arriban els *glassiers* dependeix de moltes circumstancies; á la América tropical se trova de 4000 á 5000 m. sobre lo nivell del mar; en lo Himalaya baixa fins 3600 m.; á els Alps arriban á 1740